Lietas Nr. 120027414
Lietas arhīva Nr. 1-0008-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājas tiesas tiesnesis Jozs Dargis
2015.gada 27.janvārī izskatīja rakstveida procesā Liepājā, Tiesu ielā 5 administratīvā pārkāpuma lietu kas ierosināta pēc zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ pilnvarotās personas sūdzību par Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmuma Nr.D-52-07-1 .

Aprakstošā daļa

2014.gada 22.jūlijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas policijas iecirkņa inspektors Mārtiņš Gulbis-Švans sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 053893. Protokolā norādīts, ka 2014.gada 3.martā plkst.11^{00} Priekules novada, Priekules pagastā autoceļa Grobiņa – Ezere iepretim saimniecībai /Nosaukums B/ ar dubļiem piegružoja z/s /Nosaukums A/ traktortehnika. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 140.panta otrā daļā.

Ar Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta Lēmumu Nr.D – 52- 07 -1 Liepājas rajona Priekules pagasta zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ uzlikts naudas sods EUR 700.

2014.gada 10.septembrī Liepājas tiesā saņemts zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ sūdzība par Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmuma Nr. D – 52 - 07 - 1 atcelšanu un lietvedības izbeigšanu.

Sūdzībā norādīts- ar Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D-52-07-1 Liepājas rajona Priekules pagasta zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ uzlikts naudas sods EUR 700,- par APK 140.panta otrā daļā paredzēto pārkāpumu.

Minēto lietu uzskatu par nepamatotu un atceļamu sekojošu motīvu dēļ :

Administratīvā komisija lēmuma motīvu daļā ir atzinusi, ka administratīvajā lietā ir iegūti pietiekoši pierādījumi, ka zemnieku saimniecība /Nosaukums A/ ir piegružojusi autoceļa Grobiņa – Ezere posmu, par ko zemnieku saimniecībai uzliekams administratīvais sods. Šādu secinājumu administratīvā komisija ir izdarījusi, izvērtējot faktu, ka autoceļam abās pusēs atrodas lauksaimniecības zemes, kuras apsaimnieko zemnieku saimniecība /Nosaukums A/ , līdz ar ko tiek izslēgta iespēja, ka kādai citai juridiskai vai fiziskai personai būtu nepieciešamība atrasties uz minētās lauksaimniecības zemes vai autoceļa konkrētajā posmā. Zemnieku saimniecībai tiek izteikts pārmetums par to, ka zemnieku saimniecība nav norādījusi citu personu, kura apsaimnieko zemnieku saimniecībai piederošo vai nomāto īpašumu.

Uzskatu, ka administratīvās komisijas izdarītie secinājumi un pieņēmumi neatbilst Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta nosacījumiem. Minētā likuma norma nosaka ne vien institūcijas (amatpersonas) pienākumu pierādīt administratīvā pārkāpuma esamību, bet savākt pierādījumus, kuri pierādītu pārkāpēja vainu.

Konkrētajā lietā ar savāktajiem pierādījumiem ir pieļaujams fakts, ka 2014.gada 3.martā apskates laikā plkst.11.00 – 11.30 – konstatēts, ka autoceļa Grobiņa – Ezere (P-106) kur autoceļš krustojas ar Kalnu ielu, asfalta segums ir nokaisīts ar dubļiem. Apskates laikā, ne zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ tehnika vai cits transporta līdzeklis neatrodas minētā autoceļa tuvumā. Zemnieku saimniecībai piederoša tehnika nav vispār apskatīta. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts pārkāpumu izdarīšanas laiks – plkst.11.00. Savukārt liecinieks /pers. B/ liecina, ka jau 3.martā plkst.7.30, braucot uz darbu, uz autoceļa Grobiņa – Ezere pirms krustojuma ar Kalna ielu uz asfalta seguma redzējis dubļus.

Liecinieks nav redzējis tuvumā esošo tehniku, kura būtu varējusi piegružot ceļu. Šie fakti norāda, ka pārkāpums noticis jau pirms administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma izdarīšanas laika.

Izvērtējot minētos faktus, nepamatots ir administratīvās komisijas atzinums, ka tieši pārkāpēja ir izdarījusi šo pārkāpumu, izslēdzot citu iespēju. Autoceļš Grobiņa – Ezere un Kalnu iela ir publiski izmantojamas brauktuves bez jebkādiem ierobežojumiem, kas dod iespēju tās lietot visiem. Administratīvu laikā iesniegtie pierādījumi, ka zemnieku saimniecībai pieder tehnika, nevar tikt uzskatīti par faktiem, ka tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, ko izmantošanas iespējamību, jo šī tehnika nav tikusi apskatīta ne 2014.gada 3.martā, ne citā laikā, lai būtu iespēja izvērtēt un salīdzināt, vai šī tehnika tai laikā ir tikusi izmantota, tās tīrība, riepu stāvoklis, utml. fakti. Saskaņā ar APK 243.panta otro punktu pierādīšanas pienākums pārkāpēja vainai ir vienīgi institūcijai, kuras lietvedībā lieta atrodas.

Ņemot vērā minēto un vadoties pēc APL 149.,150.panta, APK 279.,243.panta **lūdz** atcelt Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmumu, administratīvās pārkāpuma lietas Nr. D-52-07-1 par naudas sodu EUR 700 ,- piemērošanu Liepājas rajona Priekules pagasta zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ atcelt, lietvedību administratīvajā lietā izbeigt.

2014.gada 21.oktobrī Liepājas tiesā saņemts Priekules novada pašvaldības paskaidrojums sakarā ar z/s /Nosaukums A/ sūdzību. Paskaidrojumā norādīts, ka sūdzība ir noraidāma. Administratīvā komisija savu viedokli un vērtējumu par notikušo pārkāpumu ir izteikusi 2014.gada 18.augusta lēmumā Nr.D-52-07-1. Komisijas lēmums ir objektīvs un sniedz pārkāpuma izvērtējumu, par ko arī z/s /Nosaukums A/ ir uzlikts naudas sods.

Latvijas APK 289^6. panta pirmā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzēta Lēmuma pamatojumu, tiesa atzīst, ka Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, kā arī ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu bojāšanu vai iznīcināšanu. Par minētā pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu fiziskajam personām no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit euro, bet juridiskajām personām – no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītas personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītas personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

No Latvijas APK 140.panta otrās daļas dispozīcijas izriet, ka, lai sauktu zemnieku saimniecību /Nosaukums A/ pie administratīvās atbildības, ir jākonstatē, ka juridiskā persona Protokolā norādītajā laikā un vietā ir veikusi ceļa piegružošanu.

Lietā nav strīda par to, ka konkrētajā vietā bija notikusi ceļa piegružošana. Lietā pastāv strīds par to,

vai ceļa piegružošanu ir veikusi juridiskā persona zemnieku saimniecība /Nosaukums A/.

Novērtējot lietā esošos materiālus un liecinieku liecības, tiesa nevar ar pietiekamu pārliecību nodibināt faktu, ka zemnieku saimniecība /Nosaukums A/ ir veikusi protokolā minētā ceļa piegružošanu.

Atbilstoši Latvijas APK 244.pantā noteiktam, novērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tiesa nevar novērst šaubas par to, vai zemnieku saimniecība /Nosaukums A/ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Tiesa secina, ka lietā liecinieks /pers. B/ liecinājis, ka ceļš bijis piegružots jau 2014.gada 3.martā pulksten 7:30. Kas konkrēti ir piegružojis ceļu, liecinieks nav redzējis, bet pieņēmuma formā pieļāvis, ka tas varēja nokrist no traktortehnikas, kas braukusi no /Nosaukums B/ fermas. Liecinieks /pers. E/ liecinājis, ka /pers. F/ apsaimnieko /Nosaukums B/ fermu ar savu traktortehniku. Attiecībā par notikumu 2014.gada 3. martā vispār neko neliecina. Liecinieki /pers. G/ par notikumu 2014.gada 3.martā vispār neko neliecina. /pers. F/ kā zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ īpašnieks liecina, ka 2014.gada 3. martā saimniecības traktortehnika nav braukusi pa autoceļu Grobiņa – Ezere iepretim /Nosaukums B/ fermai. No policijas iecirkņa inspektora R. Razmas 2014.gada 3.marta ziņojuma izriet, ka policijas inspektors uzskata, ka traktors ir braukājis no fermas /Nosaukums B/pa autoceļu Grobiņa – Ezere, braucis virzienā no Grobiņas uz Priekuli un pēc tam nogriezies uz fermu /Nosaukums B/.

Lai arī tiesu praksē ir atzīts, ka policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, tajā skaitā administratīvā pārkāpuma protokolam, ir apriori ticamība, tomēr šajā lietā jāņem vērā, ka minētie dokumenti ir sagatavoti ,pamatojoties uz Kurzemes reģiona pārvaldes OVN informāciju, un policijas darbinieki notikumu personīgi nav redzējuši. No lietas materiāliem izriet, ka policijas darbinieki sākotnējās darbības notikuma vietā ir veikuši 2014.gada 3.martā, liecinieks /pers. B/ sniedzis liecības 12.martā ,bet /pers. E/ 1.jūnijā, /pers. G/ 7.martā, bet zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ īpašnieks /pers. F/ tikai 22.jūlijā. Policijas darbinieks R. Razma , izbraucot uz notikuma vietu un veicot vietas apskati ,pieļāvuma formā ir pieļāvis, ka ceļu ir piegružojusi zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ piederošā traktortehnika, tomēr šīs tehnikas apskati nesaprotamu iemeslu dēļ nav veicis, nav pārbaudījis zemnieku saimniecībai piederošās traktortehnikas iespējamu saistību ar Protokolā norādītā ceļa posmā piegružošanu.

Latvijas APK 243.panta otrā daļā noteikts, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā- iestādei.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem nav pārliecinoši pierādīts fakts, ka zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ piederošā traktortehnika Protokolā norādītajā laikā, vietā un apstākļos būtu veikusi ceļa piegružošanu ceļa posmā Grobiņa – Ezere iepretim fermai /Nosaukums B/.

Saskaņā ar LAPK 289^6.panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai augstākā iestāde lēmumu ir pieņēmusi pamatoti.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā – iestādei.

Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma

lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskās un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Atbilstoši lietā esošiem rakstveida pierādījumiem, tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma lietā Nr.244 atrodas sekojoši materiāli :

-NŽ 003516, ka 2014.gada 3.martā Priekules novada Priekules pagastā uz autoceļa Grobiņa – Ezere pretī saimniecībai /Nosaukums B/ autoceļa asfalta segums ir piegružots ar dubļiem kas nobiruši no traktortehnikas riepām. Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas policijas iecirkņa vecākais inspektors Mārtiņš Gulbis –Švans 2014.gada 3.martā, pamatojoties uz Latvijas APK 238^1.panta pirmo daļu, uzsācis lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par iespējamo Latvijas APK 140.panta otrā daļā izdarītu pārkāpumu.

- 2014.gada 3.marta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas policijas iecirkņa inspektora R. Razma ziņojums, ka 2014.gada 3.martā plkst.11:00 pildot dežurējošā inspektora pienākumus saņēmis informāciju, ka Priekules novada Priekules pagastā uz autoceļa Grobiņa – Ezere (P-106) krustojumā ar Kalnu ielu ar dubliem ir piegružota autoceļa brauktuve. Ierodoties minētā vietā secinājis,ka autoceļa Grobiņa – Ezere brauktuve krustojumā ar Kalnu ielu apmēram 100 m posmā ir piegružota ar dubļiem, kas biruši no traktortehnikas riepām. . Traktors ir braukājis no fermas /Nosaukums B/ pa autoceļu Grobiņa – Ezere virzienā no Priekules uz Grobiņas pusi un pēc 100 m no autoceļa brauktuves nogriežoties pa kreisi braucis uz lauku, pēc tam atpakaļ uz autoceļa Grobiņa – Ezere brauktuvi un braucis virzienā no Grobiņas uz Priekuli un pēc 100 m nogriezies pa kreisi uz fermu /Nosaukums B/. Uz autoceļa Grobiņa – Ezere brauktuves krustojumā ar Kalnu ielu apskates brīdi brauktuve bija netīra un slidena.

- Apskates protokols, datēts ar 2014.gada 3.martu.No protokola sekoa,ka apskate iesākta plkst.11:00 pabeigta plkst.11:30. Policijas iecirkņa inspektors R. Razma, ievērojot Latvijas APK 256.,257.pantu prasības, izdarīja autoceļa Grobiņa – Ezere (P-106) un Kalnu ielas krustojums pretim fermai /Nosaukums B/. Apskate tiek veikta diennakts gaišajā laikā pie dabiskā apgaismojuma, fotografēts tiek ar fotoaparātu Canon. Tiek apskatīta autoceļa Grobiņa – Ezere brauktuve Priekules novada Priekules pagastā, vietā kur autoceļš krustojas ar Kalnu ielu, pretim fermai /Nosaukums B/. Autoceļa brauktuves asfalta segums ir nokaisīts ar dubļiem, dubļi ir nokaisīti abās brauktuves pusēs, kā arī piegružota autoceļa zemes josla. Apskates vietā ir redzams, ka dubļi ir biruši no traktortehnikas riepām. Traktors ir braucis no fermas /Nosaukums B/ uz autoceļa Grobiņa – Ezere un no autoceļa nogriezies uz Kalna ielu, kā arī no Kalnu ielas. Traktors uzbraucot uz autoceļa to ir piegružojis ar zemi.

- Notikuma vietas Priekules novada , Priekules pagasta, autoceļa Grobiņa – Ezere iepretim saimniecībai /Nosaukums B/ foto tabula (llp.4—7).

-2014.gada 12.marta /pers. B/ liecība, ka 2014.gada 3.martā ap plkst.7:30 ar automašīnu braucis uz darbu Liepājā. Braucot pa autoceļu Grobiņa –Ezere (P-106) pirms krustojuma ar Kalnu ielu Priekules pagastā bija spiests samazināt braukšanas ātrumu un intensīvi manevrēt, lai apbrauktu uz asfalta seguma esošos dubļus. Bija redzams, ka dubļi ir nokrituši no traktortehnikas, kas ir braukusi no /nosaukums B/ fermas uz Kalnu ielas un /nosaukums B/ mājām piegulošiem laukiem. Ar dubļiem bija noklāts gan ceļa asfalta segums, gan ceļa mala apmēram 100 m- 200 m posmā sākot no autobusu pieturas, kurai iepretim ir iebraukšana uz Kaņepju fermu, līdz vietai, kur traktortehnika bija nobraukusi uz lauka māju /Nosaukums B/ virzienā. Bija redzams, ka traktortehnika ir atstājusi dziļus nospiedumus ceļa nomalē.

- 2014.gada 1. jūnija /pers. E/ liecība, ka /nosaukums B/" fermu apsaimnieko /pers. F/ zemnieku saimniecība ar savu traktortehniku. Viņš apstrādā zemi abās pusēs autoceļam Liepāja – Ezere. Viņa saimniecība robežojas ar /pers. E/ zemi. Bieži viņa govis iznāk uz autoceļa Liepāja – Ezere. /pers. F/ vadītās z/s traktori strādā pa naktīm un, cik ir novērojis, piegružo ceļu Liepāja – Ezere ar dubļiem un kūts mēsliem, vedot tos no fermas /Nosaukums B/ uz laukiem.

- Lursoft izdruka par Priekules pagasta zemnieku saimniecību /Nosaukums A/ (llp.13-19)

SIA Arājs AB Lursoft izdruka (llp..20-23)

- 2014.gada 7.jūnija /pers. G/ liecība, ka savam uzņēmumam /Nosaukums E/ piederošo lauku ap /Nosaukums B/ fermu ir iznomājis z/s /Nosaukums A/ un pats tur nekādu saimniecisko darbību neveic. Liecībai pievienojis līguma kopiju uz trīs lapām.

- Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras izziņas par traktorta (piekabes) reģistrācijas apliecībām (llp.27-

31).
-2014.gada 22.jūlija /pers. F/ liecība, ka 2014.gada 3.martā z/s /Nosaukums A/ traktortehnika nav braukusi pa autoceļu Grobiņa – Ezere iepretim /Nosaukums B/fermai. Par citiem datumiem paskaidrojumu atsakās sniegt.
- 2014.gada 22.jūlijā VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Policijas iecirkņa vecākā inspektora Mārtiņš Gulbis –Švans sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols PC 053893 z/s /Nosaukums A/ par to, ka 2014.gada 3.martā plkst.11:00 Priekules novada Priekules pagastā autoceļu Grobiņa – Ezere, iepretim saimniecībai /Nosaukums B/ ar dubļiem piegružoja z/s /Nosaukums A/ traktortehnika. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 140.panta otrā daļā.
- Advokātes Māras Burves orderis Nr.41371 par z/s /nosaukums A/" pārstāvēšanu Priekules novada domē.
- 2014.gada 18.augustā izdotā pilnvara advokātei Mārai Burvei pārstāvēt z/s/nosaukums A/" visās valsts un pašvaldību iestādēs, visu instanču tiesās.
- Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta Lēmums Nr. D-52-07-1 ar kuru Liepājas rajona Priekules pagasta zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ uzlikts administratīvais sods – naudas sods septiņi simti euro.

Atbilstoši Latvijas APK 239.panta pirmajam punktam, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.
No minētā izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Savukārt, gadījumā, ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva un nav pamata personu saukt pie administratīvās atbildības.
Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem nav pārliecinoši pierādīts fakts, ka zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ piederošā traktortehnika Protokolā norādītājā laikā, vietā un apstākļos ir piegružojusi ceļu, Proti, tiesai ir pamatotas un nenovēršamas šaubas par to vai zemnieku saimniecība ir izdarījusi Latvijas APK 140.panta otrā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Visas saprātīgas un nenovēršamās šaubas par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir jātulko par labu pie administratīvās atbildības sauktajai personai.
Atbilstoši Latvijas APK 239.panta pirmajam punktam, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.
Tā ka nav pierādīts fakts, ka zemnieku saimniecība „/nosaukums A/ ir izdarījusi Latvijas APK 140.panta otrā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tāpēc tiesa atzīst, ka notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tādēļ Priekules novada Administratīvās komisijas 2014.gada 18.augusta lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Latvijas APK 289^{12}.panta otrā daļā nosaka, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:
1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta otrās daļas 2.punktu, $289.^{17}$.panta pirmo daļu un $289.^{18}$.panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Atcelt Priekules novada Domes Administratīvās komisijas 2014.gada 18.aaugusta Lēmumu Nr.D-52-07-1 par Priekules pagasta zemnieku saimniecības /nosaukums A/reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, sodīšanu ar naudas sodu pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas un administratīvā pārkāpuma lietvedību izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 darba dienu laikā pēc sprieduma pieņemšanas Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2015.gada 6.februāris.

Tiesnesis J.Dargis